

На зупинці

Віталій Гречка

Він стояв на зупинці і вітер гуляв у волоссі –
Худорлявий, високий хлопчина, немов, колись я.
Він на когось чекав і цукерки в яскравій коробці
Притискала легенько до тіла юнацька культя.

Комірець не сховає у опіках шию і груди,
Трохи втомлений погляд дорослих, серйозних очей
Оглядає уважно міського ландшафту споруди,
І, чомусь, пробирає мороз у травневий день цей.

Цих людей, цих історій довкола занадто багато,
Цих поламаних тіл і війною обпечених душ
І немає тих слів, що спасуть, що промовити варто,
А якби і були, то промовиш слова ті кому ж?

Не гортає назад провидіння доль наших сторінки,
І попереду все ще чекають нелегкі роки,
І здригаюся знову, як їду повз тої зупинки,
Де на когось чекав худорлявий юнак без руки.